

సంపుటి : 12
సంచిక : 9
డిసెంబరు : 2012

241

పేజీలు : 100
వెల :
₹ 25/-

ముఖచిత్రం : **కొంకత్రయం** :: చిత్రకారుడు : **బొప్పి (1958)**

చరునామా : 1-9-286/2/P; "యడ్లపాటివారి ఇల్లు" ; విద్యానగర్ (రాంనగర్ గుండు దగ్గర); హైదరాబాద్ - 500 044
ఫోన్ : (అ) : 040 - 2707 1500 :: (ఇ) : 040 - 2707 7599
email : rachanapatrika@hotmail.com, rachanapatrika@gmail.com : Visit : www.rachana.net

సంపాదకీయం.....

5

ప్రత్యేక రచన : **పాత్యా సాహిత్యం : ఆరుద్ర**

72

కథలు

కథాపీఠం కథ : గాజు గోడలు - 'వేద'	23
కథాపీఠం కథ : స్నేహ బంధం - ఎన్.ఎం.రాజేశ్వరి	28
కథాపీఠం కథ : బ్రేక్ దర్శనం - లక్ష్మీ రాఘవ	43
కథాపీఠం కథ : అమ్మలు - డి. లలిత	48
డాలర్ సంహృది - వి. నరసింహారెడ్డి	53
అనగనగా ఒక మంచి కథ : ఉదరపోషణార్థం - వేమూరి సుబ్రహ్మణ్యం	60
తిరిగొచ్చిన బాల్యం - తాతిరాజు శ్రీజ్యోత్సు	74

నీలయల్ రచనలు

శత్రుదేవోభవ	- వసుంధర	11
రామకాండం	- కవన శర్మ	34
ఆకాశవాణిలో నా అనుభవాలు	- డి. వెంకట్రామయ్య	92
అమెరికాకమ్మకబుర్లు	- వంగూరి చిట్టెన్ రాజు	96

శీర్షికలు

ఉత్తర రచన		6
అమృతవర్షిణి	- డా॥ కె.వి.రమణ	7
పజిలింగ్ పజిల్ - 241	నిర్వహణ : సుధామ	8
సాహితీ వైద్యం	- వసుంధర	85

అక్కడక్కడక్కడా

కౌముది కార్టూన్లు

వచ్చే సంచికలో
జీనాదేవీయం - కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం

The Views, Opinions expressed and Statements made by the Writers, Authors and Readers need not necessarily be those of the Editor and Management of Rachana Entinti Patrika.
All disputes will come under the exclusive jurisdiction of respective Courts and Forums situated in Hyderabad City only.

సలహాదారు
 కాళీపట్నం రామారావు
 కవన శర్మ
 అత్తలూరి నరసింహారావు
 వసుంధర
 కోడూరి శ్రీరామమూర్తి
 కేతు విశ్వనాథరెడ్డి
 డా. ఎన్. సురేంద్ర
 వై. రాంబాబు & శాయి
 డా. డి.వి.ఆర్. పూషా

మార్కెటింగ్
పచిపాల మార్కెటింగ్
 3-6-136/6, స్ట్రీట్ నెం. 17
 హిమయత్నగర్, హైదరాబాద్-29
 ఫోన్ : 040 - 40077558
 మొబైల్ : 9848630702
 సంపాదకుడు
వై.వి.యన్.ఆర్.యన్.తల్పశాయి
 అసోసియేట్ ఎడిటర్
 'హంసలేఖ'

The Only Magazine Administered by Writers

సామాన్యుల్లో పఠనాసక్తిని పెంపొందించిన సాహిత్యం!

ఆధునిక వచన సాహిత్యాన్ని సామాన్యులకు అందుబాటు లోకి తెచ్చిన ఘనత తొలిగా జంపన, కొవ్వలి గారలకు దక్కుతుంది. ఆ తర్వాత అందుకు దోహదపడింది యాభైయ్యవ దశకంలో పాకెట్ బుక్స్ గా వచ్చిన డిటెక్టివ్, సాంఘిక, చారిత్రక, జానపద నవలలు అన్నది నిఖార్సయిన నిజం! (చూడుడు : ఈ నెల ప్రత్యేక రచన). అలా పుస్తక పఠనానికి అలవాటు పడిన వారు కాలక్రమేణా తమ తమ అభిరుచుల మేరకు అత్యుత్తమ గ్రంథాలను చదువసాగారన్నది సత్య దూరం కాదు!

సుప్రసిద్ధులైన రచయితలు, విభిన్న వృత్తుల ప్రముఖులు కూడా మానసిక ఆహ్లాదం కోసం ఇలాంటి తేలికపాటి పుస్తకాలను చదవడం సర్వసామాన్యం! పెర్రీమాసన్ సృష్టికర్త ఎరల్ స్టేన్లీ గార్డనర్, షెర్లాక్ హోమ్స్ సృష్టికర్త సర్ ఆర్థర్ కానన్ డోయల్, అగాధా క్రిస్టి, కొమ్మూరి సాంబశివరావుగారల నవలలు ఈ నాటికీ అప్రతిహతంగా సేల్స్ రికార్డులు సృష్టిస్తుండడం అందుకు సజీవ ఉదాహరణ!

మొదటి పాకెట్ బుక్ డిటెక్టివ్ నవల 'ఆనకట్ట మీద హత్య' అంటారు. ఆ నవల రచయితగా సుప్రసిద్ధ సాహిత్యకారుడు ఆరుద్రగారు సామాన్య పాఠకుల విస్తరణకు నాంది పలకడం అన్నది ఒక గొప్ప చారిత్రాత్మక సంఘటన! ఆ వరవడిలో ఆరుద్రగారు 'పలకల వెండిగ్లాసు', 'అణాకొక బేడ స్టాంపు' లాంటి ప్రసిద్ధ నవలలు వ్రాశారు. ఇంకా ఓ డజను డిటెక్టివ్ కథలను ఆనాటి 'డిటెక్టివ్' మాసపత్రికలో ప్రచురించేరు.

'ఆ కథలు నా దగ్గర ఉన్నాయి' అంటూ ప్రచురణకు అనుమతి అడిగితే ఆరుద్రగారు సంతోషపడి, 'తప్పకుండా వేయండి' అంటూ, 'అవేవీ నా దగ్గర లేవు - వీలయితే వాటి జెరాక్స్ కాపీలు పంపండి' అని అడిగేరు. ఆ విధంగా వారి అనుమతితో 1992-93లో 'రచనలో ఆ డిటెక్టివ్ కథలను

పునఃప్రచురించడం జరిగింది. ఇక ఇలాంటి రచనలు రాయడం ఆపేద్దామన్న ఉద్దేశ్యంతో కాబోలు డిటెక్టివ్ వేణు పాత్రను చంపేశారు - ఓ నవలలో. దానికి పాఠకుల నుంచి తీవ్ర నిరసన రావడంతో మళ్లీ ఆ పాత్రను బ్రతికిస్తూ మరో నవల రాసి ఆ రచనలను మరికొంత కాలం కొనసాగించేరు.

ఇదొక అనూహ్య పరిణామం! ఇలాంటి సంఘటన మన సాహిత్యంలో మరొకటి లేదు. ఆ పాకెట్ బుక్స్ సక్సెస్ ప్రభావంతో అనేకానేకమంది రచయితలూ, ప్రచురణకర్తలూ తామరతంపరగా పుట్టుకొచ్చేరు. అయితే అందులో అధిక భాగం మీద ఆంగ్ల రచనల అనుసరణ, ప్రభావం ఉండేది.

కానీ ఆరుద్రగారి రచనలు స్వకపోల కల్పితాలన్నది నిజం! ఆయనలాగే ఆ రోజుల్లో పాకెట్ బుక్స్ సాహిత్యం సృష్టించిన రచయితలు ఇద్దరే ఇద్దరు. ఒకరు కొమ్మూరి సాంబశివరావుగారు కాగా, మరొకరు 'దాసు', 'సుజాత', 'డి.భవానీప్రసాద్' లాంటి కలం పేర్లతో రాసిన దాసరి సుబ్రహ్మణ్యంగారు. దాసరిగారి 'చందమామ' సీరియల్స్ లో లాగానే ఈ అపరాధ పరిశోధక నవలల్లో కూడా డిటెక్టివ్, అసిస్టెంట్లు అసాధారణ తెలివితేటలు గల సామాన్యులు కావడం విశేషం!

దాసరిగారు ఇలాంటి నవలలు ఓ ఎనభై దాకా రాసి ఉంటారని అంచనా! ఇప్పటికీ తొమ్మిది నవలలు లభ్యం. అందులో ఎనిమిదింటిని ఇప్పుడు రెండు సంపుటాలుగా వెలువరిస్తున్నాము. ఆయన రాసిన మిగతా నవలలు ఎవరి దగ్గరనన్నా ఉండి అందించినా, సంపాదించి పెట్టగలిగినా కృతజ్ఞులము! ఇందుకు దాసరిగారి అభిమానులు సమధికోత్సాహంతో పూనుకోగలరని ఆశిస్తూ.....

శ్రీనివాస **241**

ఈ పత్రిక మీది మీఅభిరుచుల మేరకు పత్రికను రూపొందించడం మా వంతు!! అభిమానించి ఆదరించడం మీ వంతు!!

నవంబరు 'రచన' నవనవోన్మేషంగా తయారై చేతికందింది. శుభం!

ఈ సంచికలో 'ఏకానేకం' కథానిక వచ్చింది. అచ్చమైన చిన్నకథానికకి (పొట్టి కథ కాదు, కాదుగాక కాదు) పెద్ద నిర్వచనంగా నిలిచే గొప్ప కథానిక ఇది. వస్తు పరంగా, శిల్పపరంగా, ఇంత గొప్ప కథానిక ఈ మధ్య యుగంలో అతితక్కువగా వచ్చిన వాటిలో ఒకటి. సమకాలీన సామాజిక స్పృహ అంటూ గగ్గోలుపెట్టేవారికి కూడా కావలసినంత సాంద్రమైన వస్తువుతో అలరారుతోంది కథానిక. చాసోగారి 'అంవేతని గుర్తుచేసింది. ఎవరి శారదగారు? పేరేమో ఆనాటి మహా నవలాకారుడు 'శారదని గుర్తుచేసింది... చిత్రంగా! కథానికకి ముందు వసుంధరగారు ఇచ్చిన ఇతివృత్త వ్యాఖ్య సార్వకాలీనము, సార్వజనీనము అయిన పదచిత్రంగా దృశ్యమానం అవుతూ అద్భుతంగా కుదిరింది. రచయిత్రీకీ, వసుంధరగారికీ అభినందనలు! మీకు -- సరేసరి! హృదయగత భావనలు ప్రసరించే వున్నాయి కదా? పట్టువదలని విక్రమార్కుడు అనే పేరు పెట్టేశాను కదా?

- విహారి (హైదరాబాదు)

(రచయిత్రీ అడిలైట్(అస్ట్రేలియా)లో ఉంటారు.

"Boinepalli, Sharada"

<Sharada.Boinepalli@dsto.defence.gov.au>-సం||)

శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు నామకరణం చేసిన 'సరాగమాల' ద్వారా ఇతరుల కవితా సౌరభాలు అర్థశతాబ్దం క్రిందట నేను పంచిపెడుతున్న రోజుల్లో పాఠకులు నాకు మేకతోళ్లు పంపేవారు. ఆ ఉత్తరాలు గొప్పగా అమ్మకు చూపే వాడిని. నవ్వుతూ భర్తృహరి సుభాషితం 'పూలతో పాటు నార

కూడా తలకెక్కుతుంది'దని జ్ఞాపకం చేసే వారు. ఆ మాట రెండుమార్లు విన్న తరువాత జవాబుగా 'విడిగా పువ్వులు కృష్ణుని పాదాలపైనే! నారతో మాల కడితేనే ఆ వనమాలి మెడలో!!' అన్నాను.

నిజం! నేను అరటి నారను. ఆముదపు చెట్టును. అంతకు మించి నాలో ఏదైనా కనబడితే అది డా. తాతిరాజు వేణుగోపాల్

(మరుమల్లెలలో), సోమంచి వినయభూషణ్ (కర్పూరకేళి) గార్ల దృష్టి తోషమే!

అయితే నాలో గొప్పతనం ఏదీ లేదా? - ఉంది. అది రెండు వైపులా పదునున్న విచ్చలవిడి బాకు. ఇతరుల రచనల దుమ్ము దులిపి పరితల కందీయటం ఒక ధార. నాలో తప్పు చూపితే వేంఠనే బహిరంగంగా ఒప్పుకోగలగటం రెండవది.

- వే ఆ కృ రంగారావు (చెన్నయ్)

I am writing this letter on behalf of my Aunt, who is old, infirm yet interested in promoting good literature. She requested me to enclose two Cheques - one for Rs.1,116/- in favour of Dr Tatiraju Venugopal ; another for Rs.516/- in favour of Mr. Somanchi Vinayabhushana Rao.

This is a record of her appreciation of their writings in 'Rachana' of November, 2012.

I request your good offices to reach these Cheques to the persons concerned. I have no method of doing it myself.

If you wish, you may announce her name - as Mrs. Leela B D Priya of Madras. She does not insist on it.

- Dr L Mahesh Kumar (Chennai)

(Same were sent to the concerned writers. Thanks for the gesture of your Aunt. - Ed.)

నెల నెలా రెండు కథలకు, చెరో అర్థ వెయ్యిన్నూట పదహారు రూపాయలు బహుమతి!

శ్రీ జనార్దన మహర్షి తెలుగు చలనచిత్రరంగ రచయితగా అందరికీ సుపరిచితులు. 'వెన్నముద్దలు' రచయితగా సాహితీప్రియుల నాకట్టుకున్నారు. 'గుడి' (నవల), 'నాకు నేను రాసుకున్న ప్రేమలేఖ' (విలక్షణ రచన), కవిగానే కన్నుమూస్తా (కవితలు) - నేరుగా, పుస్తక రూపంలో ప్రచురించారు. 'గుడి' నవల ఆధారంగా మంచి అభిరుచితో 'దేవస్థానం' చిత్రాన్ని స్వీయ దర్శకత్వంలో నిర్మించారు. దాన్ని చూసిన ఓ మిత్రుడు 'సినిమా అంటూ తీస్తే ఇలాంటి సినిమానే తీయాలి' అన్నాడు. అదీ ఆ సినిమా స్థాయి!

ఆయన ప్రతీ నెలా 'రచన'లో ప్రచురింపబడే కథల (అనువాద కథ; కథాపీఠం కథలు మినహాయించి)లో రెండింటికీ చెరో అర్థ వెయ్యిన్నూటపదహారు రూపాయల బహుమతి యివ్వ సంకల్పించారు. అక్టోబరు, 2012 'రచన'లో ప్రచురింపబడిన - మాయ : నాయుని కృష్ణమూర్తి ; కోణాలు : యోగానంద్ - కథలను ఈ బహుమతికి అర్హమైనవిగా నిర్ణయించడం జరిగింది. బహుమతి పొందిన కథకులకు అభినందనలు!

బహుమతి ప్రదాత అందజేసే చెక్కులను కథారచయితలకు పంపడం జరిగింది.

- సంపాదకుడు

అమ్మలు

శయనేషు రంభా కాగలిగినా
భార్యలందరికీ ఆ అవకాశం రాకపోవచ్చు.
కార్యేషు దాసీ కావడానికి మాత్రం
ధోకా ఉండదు.
- వసుంధర

“అమ్మగారూ... అమ్మగారండీ... అమ్మగారండోయ్...”
పెరటి గుమ్మం తలుపు మీద ఇనుప గొళ్ళెంతో దరువేస్తూ
ఎవరో అదే పనిగా అరుస్తున్నారు.

“అబ్బబ్బా... ఏవిటా అరుపులు వచ్చేవరకూ ఆగలేవు” -
చీర చెంగుతో చేతులు తుడుచుకుంటూ వెళ్ళి తలుపు తీసి
విసుగ్గా చూసాను. ఎదురుగా రంగు రంగుల మట్టిగాజులు
నిండిన చేతుల్లో మాసిపోయిన వైరుబుట్ట పట్టుకు నుంచునుంది
నూకాలు. జరీ అంచు వెంకటగిరీ చీర మడమలపైకి కట్టింది.
కళ్ళను ముంచేస్తూ పులిమిన కాటుక వల్ల అసలే పెద్దకళ్ళు
రెండింతలైనట్టున్నాయి. నొసటి మధ్య రూపాయి కాసంత
కుంకుమ బొట్టు దిద్దేటప్పుడు పడ్డ హడావిడిని చెప్పకనే చెప్ప
తున్నట్టుంది. కంగారుగా తుంచేసి అడ్డంగా కొప్పులో కూరివేసిన
ముద్దమందారం ఆకుల మధ్య ఊపిరాడక అవస్థపడుతున్న
ట్టుంది. నూకాలు మొహంలో కళ కొట్టొచ్చినట్టు ఉంటుందేమో,
చూసేవారికి దాని వంటి రంగు ధ్యాసకే రాదు. కాయకష్టంచేసే
బలిష్టమైన వంటివాటం చూసినప్పుడల్లా ఏదో దేవాలయంలో
చూసిన నల్లరాతి నాట్య శిల్పం రక్తం గుర్తొస్తుంది నాకు.

నూకాలుకి పెళ్ళయిన కూతురుందంటే ఒక పట్టాన నమ్మలేరు
ఎవరూ. కూతురు పక్కనే నూకాలుని చూస్తే ఇద్దరూ అక్కా
చెళ్ళెళ్ళనుకుంటారు తెలియని వాళ్ళు.

దాని వాలకం చూసి ఎక్కడికీ ప్రయాణం అని అడగబోయి
ఆగాను.

పండుగలకీ, ప్రయాణాలకీ ఇలా ప్రత్యేకంగా ముస్తాబై కని
పిస్తుంది నూకాలు - ‘రాములవారి ఊరేగింపు పల్లకీలా’.
నూకాలు చేతులకీ, బుగ్గలకీ అంటుకున్న మందార పుప్పొడిని
చూస్తూ, “ఏవే! ఎన్నిసార్లు చెప్పినా వినవుకదా. పువ్వుల నెండుకే
అలా తుంచేస్తావు!” - చిరు కోపంగా అంటూ వెళ్ళి అరుగు
చివర కూర్చున్నాను.

‘అ... ఊరుకోండమ్మా. పుట్టిన సోబే రాలిపోతే దాని బతుక్కి
అర్థవేవుంటాది. అందంగా కొప్పులోనో, దేవుడి పాదాల దగ్గరో
సేరినప్పుడే కదా దాని ఇలువ పెరిగేది’ అంటూ అలవాటుగా
నన్ను దబాయిస్తుందనుకున్నాను. కానీ ఎందుకో మౌనంగా

నా వెనకే వచ్చి చివరి మెట్టుమీద కూర్చుండి పోయింది. అప్పుడు
గమనించాను. ఎప్పుడూ పాపికొండల మధ్య గోదావరిలా తెగ
వయ్యారాలు పోయే నూకాలు ఏ క్షణాన్నయినా గట్టు తెగడానికి
సిద్ధంగా ఉన్న వరద గోదావరిలా గంభీరంగా ఉంది. దాన్నలా
చూడటం కొత్తగా ఎందుకో భయంగా ఉంది.

“అవతల నాకు చాలా పనుంది. నీతో కూర్చుంటే కాదు.
ఇంతకీ ఎక్కడికో ప్రయాణమయినట్టున్నావ్ అలా మూగమొద్దులా
కూర్చుంటే ఎలా, వచ్చినపనేమిటో త్వరగా చెప్పు” - కొంచెం
విసుగ్గా అడిగాను - అలా అయినా దాని మౌనం బద్దలవుతుం
దేమో అని.

“అమ్మగారూ...” - గొంతులో ఏదో అడ్డుపడ్డట్టు ఆగిపో
యింది నూకాలు.

“ఏంటే నూకాలు ఏం జరిగింది? మీవాళ్ళెవరికయినా వంట్లో
బాలేదని కబురు తెలిసిందా. డబ్బులేవైనా కావాలా? అవునూ
అమ్ములెలా ఉంది”

అమ్ములు పేరు వినగానే చివ్వున తలెత్తి చూసింది నూకాలు.
నీళ్ళు నిండిన కళ్ళు. కురవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న కారు మబ్బుల్లా
ఉన్నాయి. అనుకున్నానులే. అమ్ములు గుర్తొచ్చుంటుంది.

“కూతుర్ని చూడటానికి వెళుతున్నావా?” అన్నాను అరుగు
మీంచి లేవబోతూ.

భర్త దూరమయ్యాకా తన ప్రాణాలన్నీ కూతురు మీదే పెట్టుకు
బ్రతికింది నూకాలు. కూతురికి పెళ్ళిచేసి పంపినప్పటినుండీ
మరీ వంటరిదయిపోయింది. ‘పోనీ నువ్వు వాళ్ళతోనే
ఉండవచ్చుగా’ అని ఎవరైనా తమాషాకన్నా, “హాత్... పోయి
అల్లుడి పంచన బ్రతకమంటారా?” అని అంతెత్తున లెగుస్తుంది.

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

ఈ కథారచయిత్రి తన చిరునామా తెలియజేయగలరు.
- సంపాదకుడు

డి.లలిత

అక్షయం

వ్యాసావిత్యం

ఈనాడు ఆంధ్రదేశంలో విరిగి అమ్ముడవుతున్నవీ, విద్యా వంతులు సైతం చాటుగా చదువుతున్నవీ అపరాధ పరిశోధక నవలలే! అయినా కొంతమందికి ఎందుకో ఈ సాహిత్యంపైన చిన్నచూపు, చెప్పలేనంత అగ్రహం, వల్లమాలిన ద్వేషం, దాచుకో లేని కడుపు మంట.

అనామక రచయితలందరూ అర్ధరూపాయికీ, రూపాయికీ దొరికే పుస్తకాలు రెండు చేతులా రాసి మా కొట్లలో గుమ్మరించేస్తున్నారనీ, అణాకీ, అర్థణాకీ ఈ పుస్తకాలు అద్దెకి దొరుకుతున్నాయనీ అనవసరంగా చాలామంది బాధపడిపోతున్నారు. ఇలాంటి వాళ్ళ దిష్టి తగిలే ఈ మార్కెట్టు కూడా ఈ మధ్య పడిపోయింది. విశాల దృక్పథంతో చూస్తే ఇది శోచనీయమైన సంగతే!

లోగడ ఒక తరం కింద కొవ్వలివారి పుస్తకాలు ఆడవాళ్ళ లోనూ, ఆలగా జనంలోనూ చదివే అలవాటుని పెంపొందించాయి. ఈ తరంలో డిటెక్టివ్ సాహిత్యం ఆ మంచి పనిని కొన్ని వందల రెట్లు అభివృద్ధి చేసింది. అపరాధ పరిశోధక రచనలు చదివి ఏదో ఒక పుస్తకం చదవకపోతే ఏమీ తోచనట్లు బాధపడే

పాఠకుల్ని నేను చాలామందిని చూశాను.

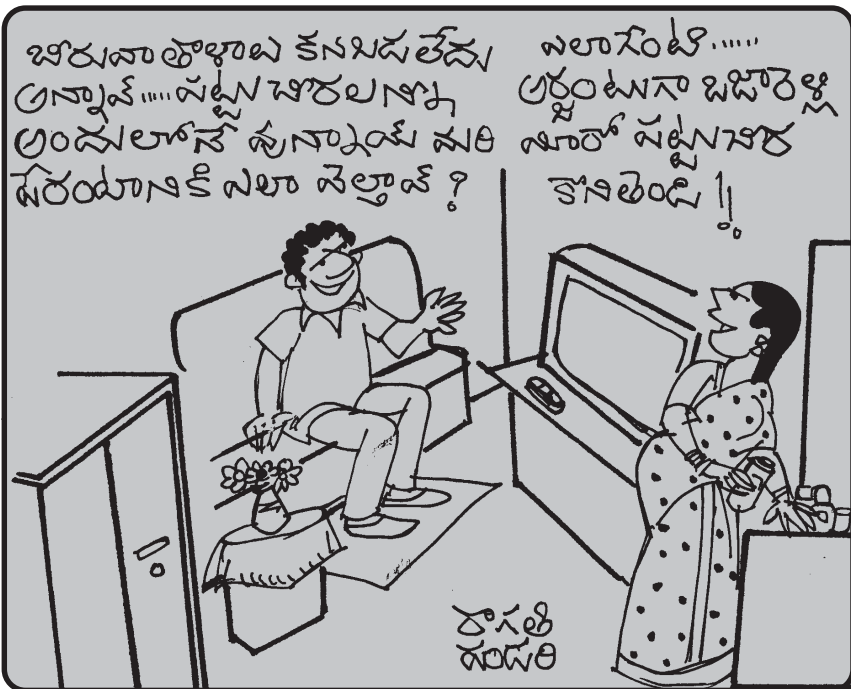
ధర్మ క్లాసు రైలు పెట్టెలో, పూర్వం, అనవసరమైన శుష్క సంభాషణలు ముక్కు మొగం ఎరగని వాళ్ళ మధ్య జరుగుతూ వుండేవి. ఈ రోజుల్లో పాతికమంది కూర్చున్న బోగీలో పదిమంది చేతుల్లో పుస్తకాలుంటున్నాయి. అందులో ఆరు హత్యా సాహిత్య గ్రంథాలైనా, తతిమ్మా నాలుగు మంచి సాహిత్య పుస్తకాలే! ఈ నలుగురూ మాజీ డిటెక్టివ్ పాఠకులు అన్న సంగతి విస్మరించ కూడదు.

ఈనాడు నవ సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తున్న రచయితలందరూ ఉత్తమ సాహిత్యవేత్తలు కారు. అయినా పేరుపడ్డ గొప్పవాళ్ళంతా ఒకనాడు ఇటువంటి గ్రంథకర్తలే! మిస్టరీ సాహిత్యపు హిస్టరీ తెలిసినవాళ్ళు ఈ సత్యాన్ని ఒప్పుకొంటారు.

ఈనాటి రచయితలు చేతకాక కొందరూ, చేతనై కొందరూ ఇంగ్లీషు నవలల ప్లాట్సుని తెలుగులోకి దింపేస్తున్నారు. తొలి రోజుల్లో వంగ సాహిత్యాన్ని సుప్రసిద్ధ సాహిత్యపరులు కూడా వడపోత పోశారు. వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు ఆంధ్ర ప్రచారిణీ గ్రంథమాల ద్వారా ఎన్నో డిటెక్టివ్ రచనలు దేశానికిచ్చారు.

చిన్న కథలు వ్రాసి పెద్ద పేరు సంపాదించుకున్న శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు 'రక్షబంధనము' అన్న పరిశోధక నవల ఏనాడో స్వతంత్రంగా వ్రాశారు. ఆంధ్ర విశారద తాపీ ధర్మారావు గారు 'చేగుచుక్క' గ్రంథమాల ప్రారంభంలో 'వాడే వీడు' అనే నవలకి తోడ్పడ్డవారే! మిల్టనూ, షేక్స్పియరూ మొదలైన మహానుభావులను అశువుగా కోట్ చేసే గంభీర సాంస్కృతిక ఉపన్యాసబ్రహ్మ జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తిగారు 'కాలసర్పి' అనే హత్యా గ్రంథాన్ని అనువదించినవారే!

మహాకవి అభ్యుదయ ప్రవక్త శ్రీరంగం

శ్రీనివాసరావుగారు కూడా సర్ అర్థర్ క్యానన్ డైలు కథలను తెనిగిస్తే 'భారతి' వంటి మహత్తర సాహిత్య పత్రిక ఆ రోజుల్లో సచిత్రంగా అచ్చు వేసింది.

ఆ మాటకొస్తే సంస్కృతంలో మాత్రం మిస్టరీ, సీక్వీన్సు, త్రిల్సు వుండే సాహిత్యం లేదా?

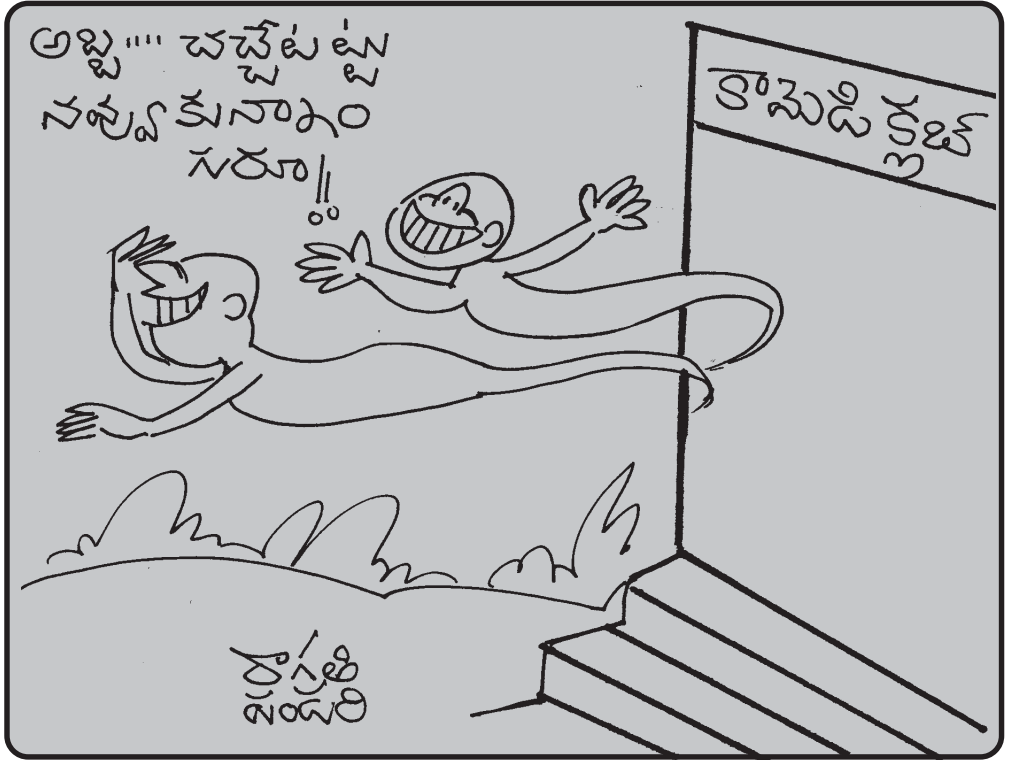
శోధకుడి 'పుచ్చక టీకం'లో రాజకీయ, సాంఘిక జీవితం అంతా పాత ప్రభుత్వాన్ని పడగొట్టే విప్లవకారుల సాహస కృత్యాలతో కూడుకొన్నదే! 'ముద్రారాక్షసం' గూఢ చారుల చర్యలతో, గూడు పురాణీ కుట్రలతో, ఎత్తు పై ఎత్తులూ, టక్కులూ వున్న గ్రంథరాజమే కదా!

'ప్రాచీన వాఙ్మయంలో అపరాధ పరిశోధక బీజాలు!' అనే విషయంపైన ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం వాళ్ళు థీసిస్ వ్రాయించి ఎవరికైనా 'డాక్టరేట్' బిరుదు ఇవ్వవచ్చును.

ఇంగ్లీషు సాహిత్యంలో చాలా చాలా గొప్పవాళ్ళు డిటెక్టివ్ రచనలూ చేశారు. మిస్టరీ కథలూ వ్రాశారు. జి.కె. చెస్టర్టన్లు, ఎర్నేస్టు హెమింగ్వే మొదలైనవాళ్ళ పేర్లు కొట్టిపారేయలేనివి. ఈనాడు ఆధునిక విజ్ఞానం సబ్ మెరీన్లు, రాకెట్లు మొదలైన మహత్తర విజయాలను లాభించకముందే వాటికి తన గ్రంథాల్లో బీజాలు వేసిన జూల్స్ వెర్నె బుణాన్ని ఇరవయ్యో శతాబ్దం ఎన్నటికీ తీర్చుకోలేదు. జూల్స్ వెర్నె ఊహించిన జలాంతర్గామి పేరే తరువాత వాస్తవంగా రూపొందిన అటామిక్ సబ్మెరీను పేరు అయింది. సైన్సు ఫిక్షన్ పితామహుడు జూల్స్ వెర్నె ఆ రచనలు చేయకపోతే ఆధునిక డిస్కవరీలు, ఇన్వెన్షన్లు కొన్నాళ్ళు లేటుగా వచ్చేవి.

డిటెక్టివ్ సాహిత్యమంటే ఇప్పుడే కాదు, ఎప్పుడూ కొందరు చిన్న చూపు చూసేవారు.

ఇటువంటి వాళ్ళకి గుణపాఠంగా కొడవటిగంటి కుటుంబ రావుగారు ఇరవయ్యేళ్ళ కిందట 'మారు వేర్లు' అనే నవలలో కొన్ని మెత్తని చీవాట్లు పెట్టారు! టి.వి. శంకరం అనే నామధేయుడు ఈనాడు హత్యా సాహిత్యాన్ని ఘాటుగా విమర్శిస్తూ

వ్యంగ్యంగా తిట్టడంలో వుద్దేశం ఆ సాహిత్యాన్ని సమూలంగా ఘాడబెరకాలని కాదు; రచయితల చేతకానితనాన్ని దుయ్యబట్టడమే అని కుటుంబరావుగారూ వప్పుకుంటారు.

దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారి వంటి ఉత్తమ సాహితీపరులు ఇంగ్లీషు డిటెక్టివ్ నవలలు ఆసక్తితో చదువుతూ వుంటారు. తెలుగులో ఆ స్థాయి రచనలుంటే ఆయన మాత్రం ఎందుకు చదవరు!

నేడు ఈ పుస్తకాలు రాస్తున్నవాళ్ళకి చెయ్యి బాగా తిరగలేదు. చెయ్యి తిరిగిన సిద్ధహస్తులు వీటి జోలికి పోవడం లేదు. అందు చేత ఈ పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఏమాటకామాటే చెప్పాలి. సాధారణ సాంఘిక నవల వ్రాయటం 'భారతికి' పద్యాలు వ్రాయడం లాంటింది. అపరాధ పరిశోధన నవల వ్రాయడం అష్టావధానం లాంటిది. తెలుగులో నిజమైన అష్టావధానులు కొద్దిమందే? వాళ్ళూ అదృశ్యమవుతున్నారు.

చదవనివాళ్ళు తిడుతున్నా అమ్మోవాళ్ళూ, కొనేవాళ్ళూ హత్యా సాహిత్యం వల్ల లాభం పొందుతూనే వున్నారు.

ఏ దేశంలోనైనా అపరాధ పరిశోధన నవల అమ్మకాలు పడిపోయిననాడు అసలు సాహిత్యపు అమ్మకాలూ పడిపోతాయి!

మే గాడ్ ఫర్ బిడ్!!!

(పుస్తక ప్రపంచం : ఏప్రిల్, 1963 ; 'రచన' - మే, 1992 సంచికల నుండి)

రేఖా-చిత్రాలతో అంకనాటి ఆత్మదకర కథలు (1957 - 1968)

50 దకు పైగా కథలు - పట్టణంపూగా 700 పేజీలు
1/4 డెయిలీ పైజులో పూర్తి కార్తీకాల్లో హార్ట్‌నోండ్ :: కు : ?????

ఈ బృహత్ కథాసంకలనం తయారీలో ఉంది. గత యాభై ఏళ్లుగా జాగ్రత్త చేసుకున్న నాకు నచ్చిన కథల నుంచి బాపు బొమ్మలతో ప్రచురింపబడిన కథలతో ఈ కథాసంకలనం తయారుచేయబడుతోంది. వీటిలో సింహ భాగం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురింపబడినవి కాగా మిగిలినవి ఆనాటి మిగతా పత్రికల నుంచి కూడా పది కథలు ఉంటవి.

ఈ కథాసంకలనానికి లభించే ఆదరణను బట్టి ఆ తర్వాత ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక నుంచి సింహ భాగం కథలతో (బాపు బొమ్మలతో) మరో కథాసంకలనం రూపొందించే ఆలోచన కూడా ఉంది.

ముందు మూడు పేజీలలో ఈ సంకలనం కోసం అనుకున్న రెండు అసంపూర్తి కథలను ఇవ్వడం జరిగింది. వాటి మిగతా పేజీలు అలభ్యం. రచనాభిమానులెవరి దగ్గరైనా ఈ కథలు పూర్తిగా ఉంటే వాటిని అందజేయ గలరు. అలాగే ఈ రచయితలద్దరి అనుపానులు తెలియ జేయవలసిందిగా కోరడమైనది.

ఇంకా ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలోని ఈ క్రింది కథ లలో కొన్ని పంక్తులు అస్పష్టంగా ఉన్న కారణంగా వీటిని జాగ్రత్త చేసుకున్న వారెవరైనా ఉంటే ఆ వివరం తెలియ

పరచవలసిందిగా కోరడమైనది :

- పట్టుబడిన దొంగ : 'భూపతి' : 19-4-1961
 - క్రికెట్టు - క్రీగంటి చూపులూ : ఆర్.యం. చిదంబరం : 31-5-1961
 - జడ్డీగారి తర్పు : 'సాగరశ్రీ' : 7-6-1961
 - తరహా మడిసి : 'ధరణి' : 21-6-1961
 - స్వర్ణలత : మధురాంతకం దొరస్వామి : 21-6-1961
 - హంసగమన : జె. రామచంద్రమూర్తి : 5-7-1961
 - అల్పజీవి : ఆదివిష్ణు : 30-8-1961
 - అనుకున్నదీ - అయినదీ : దర్శా భాస్కరం : 1-11-1961
 - మాండ్యూకోపనిషత్తు : 'మృదంగ' : 21-9-1960
 - మల్లెలు - మిథునరాశి : వై.వి.రామారావు : 7-6-1961
 - జనస్థానం : 'వాసిష్ఠ' : 27-3-1963
- (ఈ కథ ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రికలోనిది)
- 'రచన' శాయి (సంచాలకుడు)

మొండొక్క పనినామం 'మృతం'

"రావోయ్, వేదాంతి రా! మర్యాద! వసంతం కోసం" అన్నాడు సుర్యధం అప్పారావు రిక్కాలోంచి దిగుతున్న సూర్యుని చూస్తూ.

"ఏ వసూయో పిన్నీ! మీ ఇంటిని పావనం చేయడానికి సూర్యుని సూర్యుని వందలు విచ్చేయాలి" అన్నాడు ఇంట్లోకి తిరిగి వెళ్ళటం చేస్తూ.

వేదామహాలక్ష్మి ఇంట్లో గొంతుంటే వసంతం చూసింది. సుర్యధం పోలికలు చూసి వసంతం అతని వక్కా వేట్ల పిచ్చిమృతంలోకి వచ్చింది. సూర్యుని చూసి ఆమె మొహంలో దో అందరూ తొందరించింది. "రా వాయనా, రా! ఇదేనా రాకా?" అన్న రామె రిక్కా దిగి వచ్చి సూర్యునితో. "నీ కోసం మీ అమ్మ కంఠపోయోయ్!" అన్నది ధర్మంగా అతని దగ్గరగా వచ్చి నిలబడుతూ.

"అవును రాయణ! ఇప్పుడే వచ్చాడు అన్నాడు సూర్యం మొహం చెరియమాలతో కుడుతుకుంటూ. రిక్కా వాడు సూర్యుని ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు. సూర్యుని వాడికి దమ్ములివ్వకోతుంటే, సుర్యధం అడుపడి "కాళ్ళ అగ్రావో వావా! ఇలాంటి భారతీయం లన్నీ వా కోటివారికి వదిలేయాలి" అన్నాడు వచ్చి తిన్నా.

ఇంతలో పిల్లలంతా "వా కోర్కాడు, వా కోర్కాడు" అంటూ సూర్యుని పుట్టిన పిల్ల అతనితో దీక్ష తీసుకోవాలి పోయాడు. ఈ గొడవ చూసి వందలలోంచి రామకేంద్రరావు గారు వచ్చారు. "వేదా! నీవు బోయో!" అన్నాడు సూర్యుని సు రించి వచ్చాడు. "అమ్మాయిలూ! మీరంతా పో ఆమె కోండి! వావని కాన విక్రం తీసుకో నియ్యండి" అని పిల్లల్ని చూసి గడించారు. పిల్లలంతా ఆగా వేలి పోయాడు. సుర్యధం ఇచ్చిన దమ్ముల తీసుకోని రిక్కా వాడు కూడా పో పోయాడు. మిగతా బంధువులంతా చుట్టూ చేరారు.

"నందుకో నాలు ముందుగానే రాతక పోయావు బోయో?" అని ప్రశ్నించారు రామకేంద్రరావు గారు యథాలాపంగా.

జననానం

మహారాణి సుమిత్రాదేవి అంతఃపురంలో
చేటి జనార్ధకర్ణుల వసుంధర చాల సంభ్రమంతో మహారాణి సన్నిధానానికి వెళ్లుతున్నది. ఆమె నడకలోని సంభ్రమం పరిచారికా వర్గాన్ని హడలగొడుతున్నది. వసుంధర, మహారాణిని సమీపించింది.

సుమిత్రాదేవి వ్యాఘ్రచర్మంచే కప్పబడిన పెద్ద ఆననంపై కూర్చోని ఉంది. తెల్లని వస్త్రాలను ధరించి, ఆమె వేదిగతాగ్నిజ్వాలవలె పవిత్ర భీకరంగా కనిస్తున్నది!

“వసుంధరా! ఏం విశేషం?” అని ప్రశ్ని.
“మహారాణీ! చాలా రహస్యమైన విషయాన్ని తమతో మనవి చేయడానికి వచ్చాను.”

సుమిత్రాదేవి చుట్టుప్రక్కల ఉన్న పరిచారికావర్గాన్ని సాభిప్రాయంగా చూచింది. అందరూ ఆ చోటు విడిచి జారుకొన్నారు. అంతఃపురం గోడలకు చెవులుంటాయన్న సత్యం వసుంధర వంటి అనుభవజ్ఞులకు తెలియని విషయం కాదు. ఆమె మహారాణికి దగ్గరగా వెళ్లి, శ్వాస తగలనియకుండా హస్తతలాన్ని అడ్డంగా పెట్టుకొని, మహారాణి చెవిలో గుసగుసలాడింది.

“హా! ఎప్పటినుంచి?” అని అడిగింది సుమిత్రాదేవి. ఆ ధ్వనిలో ఆందోళన, భయం, కోపం మిళిలమై ఉన్నాయి.

“ఈరోజే తెలిసింది.”
“మరెవరికైతే ఈ విషయం తెలుసా?”
“బ్రహ్మికి కూడా తెలియదు, మహారాణీ!”

“వసుంధరా! నేను భగవాన్ వసిష్ఠులవారిని రహస్యంగా చూడాలి.”

“చిత్రం, మహారాణీ! నేనే రహస్యంగా వెళ్లి తీసుకొని వస్తాను.”

ఆనాడు మధ్యాహ్నం మైత్రావరుణి వసిష్ఠ మహర్షి సుమిత్రా సదనానికి వెళ్లారు. సుమిత్రాదేవి గురు సన్నిధానంలో వసుంధర చెప్పిన రహస్య వృత్తాంతాన్ని చెప్పింది. వసిష్ఠ మహర్షి సాహదానంగా అంతా విన్నారు.

“రాజమాతా! ఇలాంటి సందర్భాల్లో మనం కఠినమైన రాజనీతిని అవలంబించాలి. వసుంధర, నీవు, నేను — ఈ ముగ్గురికి తక్కు ఈ విషయం ఎవరికినీ తెలియకూడదు. ఇదంతా మఖాంతంగానే పరిణమిస్తుందని నా అంత రాత్మ చెబుతున్నది. ఈ సాయంకాలమే ఒక ప్రకటన చేయించాలి. ప్రకటన ఈవిధంగా ఉండాలి: ‘యువరాణి ఉర్విశ దీర్ఘమైన యోగవిద్రలో ఉంది. కాబట్టి లక్షణావతి సౌధం దగ్గర ఎట్టా బ్రహ్మమూ ఎవరను చేయరాదు. చేటి జనార్ధకర్ణులు వసుంధర తక్కు మరెవరను సౌధంలోనికి వెళ్లకూడదు. అలా వెళ్లడానికి ప్రయత్నించినవారు కఠినంగా శిక్షింపబడుతారు. ఇదే శ్రీరామ పాదుకా ప్రతినీధి యువరాజ శత్రుఘ్నుని రాజశాసనం’ అని.”

“మహాత్మా! మీరు చెప్పినట్లే చేస్తాను. కాని శత్రుఘ్ను కుమారుని” అని మాటమధ్య

ఆపేసింది, సుమిత్రాదేవి.
“రాజమాతా! ఆ పనిని నేను వెరవేరుస్తాను.”

భగవాన్ వసిష్ఠ మహర్షి వెళ్లిపోయారు. మర్యాడు ప్రాద్దున్నే రాజశాసనం ప్రకటించబడింది.

“లక్ష్మణా! ఇదో, చూడు, గాతమి గమన విన్యాసం ఎంత మనోహరంగా కన్పడుతున్నదో! ఒక చోట ఎగిరి గంతులు మేస్తున్నది. వేరొకచోట స్థాయిభావాన్ని సాందిన గానప్రవాహంవలె గంభీరంగా నడుస్తున్నది. ఇక్కడ చూడు. తాళగతులను అనగాహన చేసుకొన్న మహానర్తకి వలె నుళ్లు తిరిగి భీకర ఘట్టవలతో రాళ్ల సై నుండి దొర్లుతున్నది! ఈ ప్రాంతంలోనే చదునైన స్థలంచూచి మనం ఆశ్రమనిర్మాణం చేసుకొంటే బాగుంటుంది. ఏం, సీతా, నీ వేముంటావు?”

సీతాదేవి కోదండసాణి కోదండాన్ని నల్లని ఆకు పనరుతో బాగా రుద్ది మెరుగుదిద్దుతూ, తన మనోహరని చూచి, “ప్రాణసాధా! మీ కంటికి ఏది ఇంపుగా ఉంటుందో అది నాకంటికి శతాధిక మాధుర్యాన్ని చేకూర్చేదిగా ఉంటుంది. ఈ ప్రాంతం ఎంతో రమణీయంగా ఉంది!” అని అన్నది.

లక్ష్మణుడు గండగొడ్డలిని చే ధరించి భూమిని చదును చేయడానికి పూనుకొన్నాడు. ఇంతలో మధురాతిమధురమైన వేణునాదం

139

వాయు మండలంలో ఆలంబు లేవుతూ వారి కళ్ళ కుచారాల్లో ప్రవహించింది. ఎంతో కమ్మగా ఉంది ఆ వాదం!

"చూచావా, నీలా! విధాత అద్భుత స్పష్టత సామాన్యమైన వేణు దండంలో ఎంత తీసిన నాదం ఉటుకుతుందో! అదే వేణుదండం మంత్ర పూతమై నప్పుడు నిప్పులు క్రక్కుతుంది. ప్రళయాన్ని కూడ రేపుతుంది" అని అంటూ లక్ష్మణునివైపు తిరిగి, శ్రీరాముడు "లక్ష్మణా! వెళ్లి ఆ గానం ఎవరి వాయుపూరితంలోని నిర్గమిస్తూందో చూచుకోని రా. ఆ బండరాతి మీద వేమిదర్శనం నీ రాకను ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంటాం" అన్నాడు.

లక్ష్మణుడు మితలాషి, వానికి వదిలె, అన్న-వీరిద్దరూ వైష్ణవరూపులు. వారి ఆజ్ఞ వానికి శిరసా రాధ్యం. వెంటనే శబ్దంమృత్యు దిక్కును అనుసరించి వెళ్లడానికి తయారయ్యాడు.

"లక్ష్మణా! ఈ గోదావరికి అవతల ప్రదేశ మంతా జనస్థాన రాజ్యానికి సంబంధించినది.

'వాసిష్ఠ'

రాక్షసరాజు ఖరుడు దాన్ని కఠినంగా పాలిస్తున్నట్లు ఇచ్చట ఋషిగణం చెప్పిన మాటను మరచిపోవడం. ఈ శబ్దం ఒకవేళ రాక్షస మాయగా ఉండనూ వచ్చు" అన్నాడు రామపుడు.

"అవుయ్యా! మీ తమ్ముని భుజివలాన్ని శంకిస్తున్నారా?" వని వృషభాక్షముల్లో ఎరుపు జీర మెరసింది.

శ్రీరాముడు మందహాసం వేశాడు. నీలాదేవి ఓరకంటితో సాక్షేపంగా భ్రమనైపు చూచింది.

"సామిశ్రీ, కాదయ్యా. వట్టివేతుల్లో వెళ్ళుతుంటే చెప్పాను. ఆ యుధ దారి నై వెళ్ళవోయ్!"

లక్ష్మణుడు రామాక్షను శిరసాహించి వెళ్ళాడు.

ఒక నల్లని యువతి గుటురుగా పెరిగిన అశోక వృక్షం క్రింద రాతిపై కూర్చోని ఉంది.

కర్తవ్య నిర్విహాణానికి మించిన ఉత్తమ ధర్మ మేమీ లేదు. సాఫల్యం నిర్ధించితే జీవితం తరిస్తుంది. సతీవతులలో ఒకడు ఆ విధంగా కట్టుబడి నప్పుడు రెండవవారి కర్తవ్యం వేమిటో ?

